

studoviny.cz

projeví Ústav výchovného CR - s

Studoviny.cz: projekt mediální gramotnosti od vydavatelů českých deníků

„V dnešní době není problém informace vyhledat, ale vyznat se v nich a vybrat informace takové, které mají jistou vysokou míru výpovědní hodnoty.“ Tak představuje nový studentský projekt manažer jeho pilotní části Roman Bajčan. Projekt připravili vydavatelé deníků sdružení v Unii vydavatelů ČR.

Studenti sedmi vybraných moravských, českých a pražských středních škol dostanou v měsících říjnu až prosinci vždy jednotné téma, které se pokusí v duchu standardních novinových žánrů zpracovat.

„Hlavním cílem je přiblížit výrobu informace, práce se zdroji a schopnost formulovat své myšlenky. Současně každý měsíc uspořádáme se studenty anketu, která vychází se zadání hlavního tématu,“ uvedl Bajčan.

ANKETA

Kde jste se poprvé setkali s marihuanou?

1. Na diskotéce
2. Na střední škole
3. Na školním výletě
4. Na základní škole
5. Ve škole
6. Od kamarádů
7. Na rybářství s kamarádem
8. Na oslavě narozenin

Pozn.: nejčastější odpovědi studentů poděbradských středních škol dle pořadí

Studenty poděbradského ekogymnázia tentokrát zajímal **pohled mladých lidí na návykové látky**. Proč je mezi mladistvími takový zájem o alkohol a jaké jsou jejich zkušenosti s drogami? Měl by stát zpřísnit pokuty prodejcům?

Chlást! „Kam dojdeme pro chlast? Nekoupíme si chlast? Prodali ti chlast?“ Víkendové fráze slychané v období od svých 16 let, některé vlastně až doposud. Alkohol vnímám jako příjemné povyražení ve volném čase, ke kterému však chovám určitý respekt a potřebu míry. Problémem v dnešní době stále častějším je alkohol u těch, kterým ještě nebylo 15 let.

Ve většině zemí západní Evropy a Severní Ameriky je představa opilých patnáctiletých teenagerů dost pobuřující. V Evropě se říká, že čím dále na východ, tím více se pije, a něco na tom asi bude. Vezměme si třeba Rusko, ve kterém statisticky umírá na následky alko-

holismu stejný počet lidí jako na následky druhé světové války.

Ale zpět k věci: 66 procent českých dětí okusí alkohol již před třináctým rokem, což je doloženo statistikou na webu tn.cz. Tato informace se nemusí zdát šokující, protože nějaké to víno nebo líkéř ucučával rodičům asi každý z nás, ať už potajmu, nebo s jejich svolením.

To, co by už ale šokovat rozhodně mělo, je fakt, že 80 procent z tazovaných dívek a 90 procent z tazovaných chlapců zažilo v tomto věku opilst, někteří i opakovanou.

Alkohol se v 17 letech sehnat dá
Alkohol má na mladý organismus velmi nepříznivé účinky a ve spoje-

Nezletilí opilci aneb (nejen) český folklor

73 %

ze 120 oslovených studentů je proti tvrdším postihům při nabízení alkoholu mladistvým.

ní se sníženou zodpovědností u pubertálních dětí může napáchat pěknou paseku. Důvěřiví rodiče ani nepřemýšlejí nad tím, že by jejich třináctileté děti mohly pít. Tak tomu možná bývávalo, ale časy se mění, a jak vím z vlastní zkušenosti, problémy se sehnáním alkoholu v Česku, pokud vám je pod 18 let, vlastně neexistují.

Nevím, zdali dnešní děti vypada-

jí dospěleji, nebo jestli prodejci prostě jen chtějí vydělat co nejvíc, ale za pokladnami supermarketů nebo za pulty barů se jen málokdy ozve: „Ukážete mi prosím občanku?“ Takže „třináctky a třináctníci“ se ve sebe opíjejí, a pokud jim rodiče nedají „zaracha“ nebo je opilý nechytne policie, nic jim v tom nebrání.

Urychluje alkohol dospívání?

Řešením by bylo zvýšení postihů těm, kteří alkohol těmto dětem podávají. Finanční pokuty si však plno podniků, ve kterých je v sobotu okolo pěti set lidí, může dovolit. S tím, že na některých místech policie hlídá velmi málo, takřka vůbec.

V USA si bez občanky s datem narození, které dokazuje vaši plnoletost, ani neškrtnete. Když už mládež pije, zprostředkovává jí alkohol někdo starší, plnoletý. Alkohol tedy zřejmě patří neodmyslitelně do naší kultury a začínáme s ním dost brzo.

Je to tak lepší? Nebo naopak horší?

Třeba se děti „vyřadí“ dřívě a okolo dvacítky jsou už v klidu. Nebo popíjení jen zbytečně urychluje jejich dospívání a pokřivuje morálku? Možných odpovědí je spousta a každý si může vybrat.

Důležité je tento problém nezanebdávat a více se zajímat o mladé lidi.

Matouš Danzer

Oficiální pěstování může podpořit ekonomiku

» **Analyza** Současný právní stav přináší dealerům drog z řad velkopěstitelů 200 Kč za každý prodaný gram marihuany, který si člověk nemůže vypěstovat sám

PODĚBRADY Nelze s jistotou tvrdit, kdy člověk konopí objevil pro svůj prospěch, protože archeologové nalézají starší a starší důkazy o jeho používání, dokonce z dob několika tisíc let před naším letopočtem. Rozsah možností jeho využití v průmyslu, hospodářství i zdravotnictví je vsutku široký a málokterá rostlina se mu může blížit. S bezkonkurenčně nízkými nároky na hnojení či užívání chemických postřiků lze z rostlin například získávat vlákna pro výrobu odolných textilií a lan, z jejich pryskyřice lze vyrábět plastické hmoty. Konopí může sloužit i jako píce pro hospodářská zvířata či zdroj biomasy, a dokonce existuje názor, že jeho semena jsou nejvýživnější potravina na světě. Zde lze uplatnit rostliny konopí technického, tedy vy-

běru z odrůd, které mají minimální obsah THC, psychoaktivní látky obsažené v rostlinách.

Akné, popáleniny i křečové žíly

Pro využití ve zdravotnictví, nebo spíše v léčitelství (jelikož zdravotnictví preferuje pro svoje potřeby prefabrikované medikamenty), je však obsah této látky a její zoxidované formy CBD rozhodující. Konopí lze užívat v různých formách, jako jsou masti, konopné máslo, extrakty pryskyřice, maceráty, obklady z listů, lisované šťávy, také kouřením či vaporizací (inhalací odpařených pryskyřic bez nutnosti hoření). Každý způsob užívání v kombinaci se správnou odrůdou a vhodným poměrem aktivních látek má svoje využití při léčení nespočtu nemocí, od rakoviny či ast-

matu přes roztroušenou sklerózu až k depresím či migrénám. U některých lidí je konopí dokonce jediným východiskem z utrpení způsobených těžkými nemocemi, nicméně lze ho využívat i při zdravotních problémech týkajících se lidí, kteří netrpí žádnými těžkými syndromy – konopná mast například pomáhá proti akné, na lehké popáleniny či řezné rány, léčí bolesti zad či křečové žíly.

Konopí je často používáno také pro rekreační účely, a to nejčastěji ve formě marihuany (sušených samičích květů) či hašíse (extrahovaná pryskyřice), kdy uživatelé zpravidla poskytuje zlepšení nálad, stavby euforie, pocit klidu a harmonie. Po této stránce, ač odsuzována, představuje konzumace konopí pro uživatele i společnost dle vy-

» **Je-li člověku státem zabavena sklizeň, je tím samým státem nucen odkupovat za nesmyslné částky marihuanu od velkopěstitelů.**

zkumů menší riziko než například kouření či užívání alkoholu.

Na skutečnost, že je pěstování konopí v měřítku nutném pro léčenií za hranicí zákona, reagojí pěstitelé (neberu v potaz velkopěstitele pěstující v halách pod umělým osvětlením, kteří skutečně vyrábějí drogu za účelem zisku). Také do-

mačí výrobci mastiček se ozývají. Nemají sice přehnaný strach z právního postihu, ale shodují se na tom, že tato situace ztěžuje život těm, kterým konopí prokazatelně pomáhá, i těm, kteří chtějí pomoci. Jestliže je takovému člověku státem zabavena sklizeň, je tím samým státem nucen odkupovat za nesmyslné částky marihuanu od velkopěstitelů – dealerů. Ta je svým vysokým obsahem funkčních látek často nevhodná pro zdravotní užiti. Navíc je plná nežádoucích a zdraví nebezpečných látek, jako jsou průmyslová hnojiva či chemické postřiky. Současný právní stav přináší zmíněným dealerům 200 korun za každý prodaný gram marihuany, čímž mimo jiné značně podporuje černou ekonomiku v naší zemi.

Matěj Šípek

Hurá na parket Před diskotékou se vytvořila fronta. Už v autobusu bylo narváno. Všichni se zkrátka chtějí bavit.

Foto: Tereza Kubánková

„Migrény porazila marihuana, hlava už mě teď nebolí“

Mladík užívá marihuanu k léčení migrény, je to však nelegální

Podle Evropské školní studie o alkoholu a jiných drogách patří Česko k zemím s nejvyšší mírou zkušenosti studentů s užitím nelegálních drog v Evropě. Překvapením však může být, že i mladiství mohou užívat konopí pro jeho léčebné účinky, a ne pouze jako prostředek k navození stavu euforie.

Pavel již dlouho užívá konopí jako lék a rozhodl se zveřejnit své zkušenosti. Vzhledem ke stávající legislativě si nepřál zveřejnit celé jméno.

V kolika letech ses poprvé setkal s marihuanou a jak jsi ji začal užívat?

To bylo na střední škole, bylo mi patnáct nebo šestnáct. Začali jsme ji kouřit s kamarády.

Když jsi ji začal kouřit, zajímal ses o to, jaké má účinky, ať už negativní, nebo pozitivní?

Myslím, že ne, kouření na mě nijak negativně nepůsobilo, spíš naopak. Neměl jsem důvod se tím víc zabývat.

Věděl jsi, že je konopí i léčivou rostlinou?

Ne, to jsem nevěděl, spíš jsem slyšel o tom špatně, co kouření marihuany přináší. O negativních účincích marihuany se také mnohem více mluví.

Jak jsi tedy přišel na to, že marihuana pomáhá?

Míval jsem silné bolesti hlavy, někdy jednou do týdne, ale často i denně. Pak mi lékař zjistil zvýšené

množství mozkomíšního moku, to vyvolává silné migrény. Běžné léky proti migréně mi nikdy moc nepomáhaly. Asi po měsíci občasně kousnutí jsem zjistil, že mě míň a míň bolí hlava.

Jak přesně se pozitivní účinky konopí projevují na tvém zdraví?

Po tom, co jsem začal kouřit marihuanu pravidelně jednou týdně, jsem přestával migrény mít tak často a také nebyly tak silné. Když jsem ji kouřil častěji, hlava mě přestala bolet skoro úplně. Teď už je to asi rok, co jsem žádnou migrénu neměl.

Je něco, v čem tě naopak kouření marihuany omezuje, vadí ti nějak?

Někdy jsem více uzavřený, mlčenlivý. Většinou jsem ale veselý, mám dobrou náladu. Taky mám pocit, že u mě marihuana povzbuzuje chuť zajímat se o nové věci, taky mám chuť kreslit.

Nepřemýšlel jsi o jiné formě užívání konopí, abys eliminoval případné nepříznivé účinky?

Připravuji z marihuany různé dobroty, zkoušel jsem i mléko. Je to určitě výzva zkusit něco nového, ale vyhovuje mi, jak ji užívám. Žádné negativní účinky necítím.

Myslíš, že by měli lidé mít přístup k léčebnému konopí? Jakou formou?

Určitě ano. Nejlepší je asi samopěstování. To, co si každý vypěstuje a sklídí, by měl užívat, jak uzná za vhodné.

Eva Svobodová

Ructuctuc a pryskyřičný závan. Hurá do Opolan!

PODĚBRADY Víkendové večery bývají zasvěceny zábavě, mladí míří na diskotéky, kde se podle statistik nejčastěji setkávají s drogami. Média opakovaně informují o policejních razířích, které odhalují náctileté pod vlivem alkoholu.

Na diskotéky nechodím, ale nikdy jsem je nepovažovala za něco špatného. Proč by se mládež nemohla bavit? Drogy? Alkohol? Opravdu?

Za pět minut devět. S kamarádem Honzou stojíme na náměstí v Nymburce a spolu s dalšími asi čtyřiceti lidmi, kteří už poskakují zimou, čekáme na autobus do Opolan, kde je oblíbená diskotéka.

„Doufám, že pošlou dva autobusy,“ přemítá nahlas jedna slečna. V zápětí její tužby pochopíme, když se mezi posledními dostaneme do přeplněného autobusu, osm lidí zůstane stát na náměstí. Hlavou mi probíhá alarm. Něco je špatně.

Před vstupem mě překvapí dlouhá fronta. Tedy, ne fronta, ale lidé v ní. Zástup mladých, kteří mají na nejvyšší čtvrt roku starý občanský průkaz. Zaráží mě, že většina je opilá. Platím vstupné, dostávám náramek a vcházím dovnitř.

Cítím se unavená, zvláště ve chvíli, kdy kluk s kšiletem neobratně odnáší nápoj z baru, polije mě a

se slovem „sorráč“ odchází. Ostré lokty dětí, kterým jde jen o to, aby vypily co nejvíc, píchají do žeber, jdu tedy na záchody. Holky si tady právě nanášejí na obličej už druhý centimetr make-upu a přidávají černé stíny. Opláchnu si svetr a jdu raději na čerstvý vzduch. Je jedenáct.

„Ructuctuc“ se stále ozývá a pomalu a jistě mi „vytucává“ díru do hlavy. Vycházím ven, snažím se dýchat čerstvý vzduch, ale ucítím onen pryskyřičný závan. Cítím trávu. Je tma, pomalu si na tmou ale zvykám a vidím hloučky lidí, jak si podávají brko. „Hahahaha.“ „No já nevím, bral sem si od něj škéro

za 150 půl gramu, je to dost přestřelený, ale zhlutí to jak sv... , náná, dej si, nebuď pi...“

Jdu na druhou stranu, tam mě čeká ještě větší překvapení. V domněnku, že si někam sednu a zavolám si, se vydávám na fotbalové hřiště, málem zakopnu o vášnivou dvojici na tribunách.

Je mi ze všech těch dětí blbě. Taky jsme blbli, ale takhle snad ne? Nebo ano?

„Tůůůt, tůůůt,“ ozývá se z mobilu. „Ahoj, copak? Jedem domů?“ „Jo, právě mi nějaká patnáctka málem pozvracela boty, myslím, že k obědu měla špagety...“

Tereza Kubánková